VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA
VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA VÁRPALOTA

Tisztább, jobb kenyérért

Vannak dolgok, amelyeket csak akkor veszünk észre — ha hiba van velük. Ilyen többek között a kenyérgyártás is. Ha lapos, keletlen a kenyér, ha valaki véletlenül egy vasdarabra harap az uzsonnájában, hát akkor felháborodunk, szídjuk a pékeket. A felháborodás persze természetes; épp olyan természetes, mint az, hogy száz nap közül kilencvenkilencszer tiszta, jó kenyér kerül az asztalunkra, amit aztán észre sem veszünk — amit: megszoktunk.

E rövid okfejtés után érthető az a furcsa, de kétségkívül igaz tétel, amit a várpalotai kenyérgyárban hallottunk:

— *Mi azt szeretnénk, ha sohasem jutna eszébe az embereknek, hogy vagyunk, létezünk...*

Féléves a várpalotai kenyérgyár. Bizony, ami az első heteket illeti, az aligha kerül bele a gyár történetének aranykönyvébe.

— *A szakemberek zöme kisüzemekből került hozzánk* — mondja indokolásul Kovács János tervstatisztikus. — *Fa- és széntüzelésű, úgynevezett magyar kemencékben sütöttek addig. Időbe tellett, amíg megszokták, kikísérletezték a gőzfűtésű kemencékben való sütést.*

Ez azonban a kisebbik hiba: a kezdeti „gyermekbetegségen" hamar átestek, s ma ebből a szempontból alig van kifogás. Viszont még az utóbbi időkben is előfordult, hogy szennyező anyagot találtak Várpalotán a kenyérben: cipősarokvasat, szeget, patkó-darabot.

Végigkísértük munkahelyről munkahelyre a kenyérgyártás technológiáját. A tisztraktárból csigasor, elevátor viszi fel a lisztet az emeletre. Ott forgódobos automata szita tisztítja meg a szennyező anyagoktól, a tároló bunkerokba már tökéletesen tiszta liszt kerül. A liszt útja továbbra is teljesen zárt, hozzáférhetetlen: csőrendszeren át jut a keverőcsészékbe, ahol dagasztógép dagasztja meg. A fehérárut gépek — zsemleadagoló és kiflisodró gép — készíti el, a kenyeret nyers állapotban kézzel, de tökéletesen tiszta környezetben, mérik 2,2 kilogrammos adagokra. Higiénikus környezetben történik maga a sütés, a tárolás, kiadás is. Alig van mód a tökéletes, korszerű berendezés mellett, hogy szennyező anyagok kerüljenek a tésztába, hacsak...

Nos, igen, ez a „hacsak" az a pont, ahol a hibát fülön lehet csípni. Nemrégiben egy kenyérben, egymás mellett találtak két vasdarabot: világos, hogy emberi kéz, szántszándékkal helyezte azt oda.

Jó erőben levő, mosolygós férfi Molnár Vilmos, az üzemi pártszervezet titkára. Nekivetkőzve, fehér sapkában várja a keverőcsésze mellett, hogy a melegvízben feloldódjék az élesztő: már a délutáni műszak számára készíti elő a kovászt. Erről a „hacsakról" beszélgetünk.

— **Mi kommunisták** *(igaz, hogy alig vagyunk egynéhányan az üzemben) éppen ezt a célt tűztük magunk elé, hogy éberen őrködjünk a várpalotai bányászok, dolgozók kenyerének tisztaságán, figyeljünk, s megakadályozzunk minden kártevést. Kongresszusi munkaversenyünknek is ez az egyik célkitűzése: a minőség és a tisztaság! Persze emellett még versenyfeltétel az is, hogy betartsuk a fajlagos nyersanyagnormákat, megvédjük az új létesítmény drága berendezését. Takarékoskodni nálunk legfeljebb a tüzelővel lehet: ha a liszttel is „spórolnánk"; a vásárlókat csapnánk be.*

Közben szétázik az élesztő, Molnár elvtárs meghúz egy szabályozó kart, s egy kürtőn át peregni kezd a liszt a csészébe. (Úgy mellesleg: jó kis „csésze", belefér vagy 130—140 kenyérre való tészta.) S közben dolgozni kezd a dagasztógép karja is.

— *Könnyebb így dolgozni?*

— *Össze sem lehet hasonlítani. Majdnem hogy csak a szemével és az eszével dolgozik az ember, a többi a gépre tartozik.*

— *A szemével?*

— *No, igen. Mert arra nincs recept, azt csak érzés szerint kell eldönteni, hogy mikor jó a tészta. Ha túlérik a kovász, elkel a kenyér, ha eretlen, keletlen marad, így sem jó, úgy sem jó.*

S ami az észt, az emberi alkotó, tökéletesítő készséget illeti, annak is megvan a maga szerepe.

— *A kezdeti időkben sok panasz volt arra is, hogy lisztcsomók kerültek a kenyérbe. Mi tudtuk, honan a csésze oldaláról. Alakítottunk, állítgattunk a dagasztógép lapátján egy keveset: most már a csésze oldaláról is lekaparja a lisztet, s egyenletesre dagaszt.*

Vannak aztán nehézségek, amelyeket a kívülállók nem is tudnak, csak az itt dolgozó hatvan embernek gondja-baja. Például a raktár ajtajai északra néznek, semmi sem védi őket a széltől. Ha majd télen kenyeret szállítanak, a havat akár a kemencékig fogja söpörni a hírhedt palotai szél. A kenyérgyárba a tervezők elfelejtettek irodákat tervezni: most ilyen célra használják fel az étkezdének és tálalónak szánt helyiségeket is. A vállalatnak kevés az úgynevezett „igazgatói" alapja: a kiváló dolgozókat nemigen tudják megjutalmazni; a jobb munkára való serkentésnek csak a negatív oldalát tudják alkalmazni, ugyanis aki hibát követ el, attól szigorúan megkövetelik a kártérítést. A dolgozók szeretnének élénk kulturális és sportéletet élni, de nincs rá helyük. (Jövőre ugyan röplabdapályát terveznek a gyár udvarra.) Most előkészítették már a gyár környékét a tavaszi parkosításra: szebb legyen kívülről is a kenyérgyár. Az automata mérleget nem tudják használni kezdettől fogva: a liszt mérését most úgy pótolják, hogy minden héten leltári vizsgálatot tartanak. Szóval: van elég ezekből az úgynevezett belső gondokból is. Ezek azonban nem feledtetik velük a fő célkitűzést: tisztább, jobb minőségű kenyeret a dolgozók asztalára!

A barátságos várpalotai pékek búcsúzóul ez úton kívánnak mindenkinek jó étvágyat, azonkívül pedig azt kérik, hogy minél kevesebbszer gondoljanak rájuk.

(S hogy mi gondoltunk rájuk anélkül is, hogy patkószegre haraptunk volna a puha kenyérben — hát azért bizonyára megbocsájtanak.)

(KONCZ)

Két új KISZ szervezet

Városunkban hétről-hétre növekszik a KISZ tábora. A különböző üzemekben, vállalatoknál, intézményeknél és hivataloknál működő alapszervezetek száma jelenleg 32. Az elmúlt héten két új alapszervezet alakult. A Bányászati Építőipari Vállalatnál 12, a kenyérgyárban 10 taggal kezdte meg munkáját a KISZ szervezet.

Megkezdődtek a termelési tanácskozások

November 3-án tartották a Várpalotai Szénbányászati Trösztnél — trószti szinten — a harmadik negyedév eredményeit és hibáit értékelő termelési tanácskozást. A tanácskozáson részt vettek a trószthöz tartozó bányaüzemek gazdasági, műszaki, párt, szakszervezeti és tömegszervezeti vezetői. A tröszt központi termelési tanácskozása után a napokban kerül sor az egyes bányákban is a termelési tanácskozásokra, ahol nyilvánosságra hozzák a bányák termelési, termelékenységi, önköltségbeli eredményeit. Előzetes jelentés szerint kedvezően alakult a szénminőség javítása, viszont kedvezőtlenül az önköltség.

Ünnepségek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 42. évfordulójának tiszteletére

Városunk három kerületének dolgozói ez évben is méltóképpen ünneplik meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 42. évfordulóját.

Péten tegnap tartották a koszorúzási ünnepséget, s utána a két gyár dolgozói előtt Pintér Ferenc elvtárs, a Kőolajipari Vállalat párttitkára emlékezett meg az októberi forradalom eseményeiről.

Várpalotán és Inotán ma délután 5 órakor koszorúzzák meg a dolgozók legjobb képviselői, a párt és tömegszervezetek, az üzemek, vállalatok küldöttei a szovjet hősök emlékművét. Várpalotán a Jószerencsét Művelődési Házban este hat órakor kerül sor a megemlékező ünnepségre. Ünnepi beszédet Slamovics Zoltán elvtárs, a megyei párt-végrehajtó bizottság tagja, a megyei pártbizottság titkára mond.

Az inotai dolgozók az erőmű Béke Művelődési Otthonban jönnek össze az ünnepélyes megemlékezésre. Inotán Horváth Ferenc elvtárs, a városi tanács elnöke mond beszédet. Mindkét helyen színvonalas műsorral zárják az emlékünnepélyt. A város legjobb együttesei működnek közre.

*

Várpalotán már hagyományossá válnak a KISZ-fiatalok és a szovjet komszomolisták baráti találkozói. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 42. évfordulójának tiszteletére a városi KISZ v. b., a széntröszt és a vegyesüzem KISZ-szervezetének rendezésében november 5-én, csütörtökön újból találkoztak a szovjet és a magyar fiatalok.

A baráti találkozó programjában délután sportversenyek — asztalitenisz, sakk és röplabda — szerepeltek, este a KISZ Ifjúsági Házban baráti beszélgetés közepette pedig a nagy forradalom legszebb emlékeit elevenítették fel a fiatalok. A szovjet vendégeket a városi KISZ v. b. részéről Dobszai József, a v. b. tagja köszöntötte, aki a sportversenyben legjobb eredményt elérőknek oklevelet nyújtott át.

A baráti találkozót este tánc zárta be. A baráti vendéglátás viszonzásául a szovjet fiatalok meghívták a magyar fiatalokat, akiknek kívánsága szerint a legszebb szovjet filmet vetítik le.

Energiagazdálkodásunk helyzete az irányelvek tükrében

Dely Béla elvtársnak, a Péti Nitrogénművek főenergetikusának a következő kérdést tettük fel:

Milyen fejlődés előtt áll energiatermelésünk általában és konkréten vállalatunknál, figyelembevéve a kongresszusi irányelveket?

Dely elvtárs a következőket válaszolta:

— **Vállalatunk az újjáépítés után azelőtt nem remélt fejlődésen ment át. A fejlődésben az energiagazdálkodásunk sem maradt el. Az ötéves terv folyamán az erőmű két kazánnal bővült, új turbina és generátor épült, a villamosberendezések és kábelhálózat az egész gyártelepen több mint kétszeresére bővült.**

A fejlődés nem állt meg és a második ötéves terv során további korszerűsítések, fejlesztések vannak tervbe véve. A kongresszusi irányelveket hasznosítottuk oly módon, hogy a műszaki fejlesztési programunkban minden előre látható feladatot meg akarunk valósítani. Így többek között hosszú időre megoldjuk a vízhiányt az által, hogy a szintézis üzemben még felhasználható tiszta ipari vizet az ipari vízműre visszavezetjük.

Szebbé és korszerűbbé fogja tenni a világításunk átépítése a vállalat külső és belső képét és amellett az új fényforrások a szemet kevésbé fárasztják, mint a régiek.

Új, nagyobb beruházást jelentő létesítményeink közül az új ioncserélő vízlágyító határozott lépést jelent a jó minőségű és korszerű vízelőkészítés útján.

Az erőmű kazánházába beépítjük a második főgőzvezetéket, mely a jelenlegi mellett teljes tartalékot jelent és a meglévő vezetékrendszer karbantartását bármikor lehetővé teszi.

A gyári gőzvezetékek bővítésére is gondoltunk és a még hátra lévő A-oldali 10, illetve 2 atü fővezetékek rekonstrukcióját is befejezzük, hasonlóan a B-oldalhoz.

Egészen új problémával foglalkozunk a szabaddugattyús Dieselgép beépítésének esetében. E géppel — ha sikerül biztosítani számunkra — villamosáram fejlesztésünk fajlagos hőfogyasztása az országos átlag alá esik, és a legnagyobb erőműveink hőfogyasztási értékéhez hasonlóvá válik.

Ugyancsak új gondolat, mely még tervezés előtt áll, egy új salakolvasztós ciklon kazán beépítése A fenti két berendezés egészen új és Magyarországon még sehol be nem vezetett konstrukció.

Villamosberendezéseink közül az ipari vízmű transzformátor háza még a korszerűsítés sorából eddig kimaradt. Jövőre e munka is megindul és ezzel minden kapcsolóházunk a mai technikai kívánalmaknak megfelel.

Csehszlovákiai útinapló

Írta: Csiky Iván

2

A szlovákiai természetbarátok nem panaszkodhatnak az időjárásra, az idei ősz alaposan kitett magáért. Kihasználva ezeket a ragyogó őszi napokat, alkalmam volt Csehszlovákia egyik legszebb magashegyvidékét az Alacsony Tátra erdőit, völgyeit bebarangolnom. Nyilván az időjárás nyújtotta bő kirándulási lehetőségeknek tudható be az, hogy akár a Gyömbér kopár szikláin, akár a Bystra völgyében, vagy a Gápel nehezen járható ösvényein jártam, sok-sok szöges bakancsos, hátizsákos turistával találkoztunk. Prágából, Brünnből, Pozsonyból és a többi, gyárkémények füstjétől szennyezett levegőjű városból jönnek ide ebbe a rendkívüli környezetbe a dolgozók felfrissülni, telelüdővel szívni a fenyvesek ózondús levegőjét. A szlovenszkói turistáknak általában az a véleménye, hogy szebb az Alacsony Tátra, mint a Magas, mert itt mindent megtalál a természetjáró, amire vágyik...

Az Alacsony Tátra egyik legszebb táján, a sebesen nyargaló Bystra patak völgyének fenyőkkel elszórt tisztásán, a Stupka hegycsúccsal szemben, nemrégen avatták a prodbezovái vasgyár sok kényelemmel berendezett üzemi üdülőjét. Ebben a festői környezetben pihenhetik ki a munka fáradalmai, itt töltheti szabadidejüket a gyár dolgozói családjukkal együtt. A vasgyár vezetőségének meghívása folytán nyílt alkalom arra, hogy ebben a korszerű üdülőben tölthettünk egy hetet Varga József várpalotai állomásfőnökkel és élvezhettük a nagyszerű környezetet.

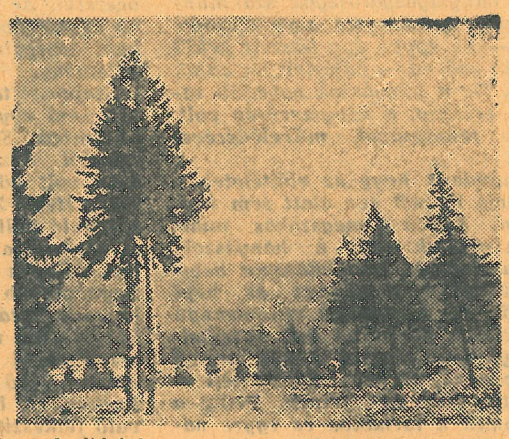

A Bystra patakkal párhuzamosan kígyózó országúton haladva egy órányi gyaloglás után a legmagasabb hegycsúcsok lábánál épült kétemeletes hotel, tetején a neonból formált szivvel tűnik elénk. Ebben az elragadó környezetben épült a híres „Srdecko", magyarra fordítva a „Szívecske" luxus szálló. Télen és nyáron egyaránt nagy látogatottságnak örvend, turisták és autós kirándulók százai keresik fel naponta. Éppen fültanúja voltam annak a jelenetnek, amikor egy pozsonyi nő újévre szeretett volna szobát biztosítani. Csak szeretett volna persze, mert a szálloda portása nagy keménytáblájú könyvet vett elő és azzal bizonygatta, hogy nem tehet eleget a jelentkezésnek, mert már arra az időpontra is minden szobát lefoglaltak az előreláto vendégek... Talán ez a fokmérője annak a nagy érdeklődésnek, amely a Srdecko iránt megnyilvánul.

A szálloda étterme ízlésesen van berendezve, a falakat vörösfenyő burkolat borítja, minden asztalon kék havasi encián és páfrányból összeállított virágcsokor díszlik. A széles, nagy ablakokon át pedig a 2005 méteres Chopok, a 2045 méteres Gyömbér, az 1900 méter magas Gápel csúcsaiban, mélyen lent pedig fenyőborította hegyoldalak közt délnek húzódó Bystra völgyének szépségeiben gyönyörködhet a vendég.

A „Szívecské"-ről még csak annyit szükséges megemlíteni, hogy az épület aljában van a drótkötélpálya végállomása. Innen sűrűn indulnak a kirándulók fel a 2000 méteres hegycsúcsra, ahonnan pazar kilátás nyílik a túlsó oldalon húzódó magas Tátrára és a liptói havasokra.

Az étterem ablakánál ülve mi is a kilátást élvezzük, kísérőnk pedig — fekete fogyasztása közben — mesélnek az Alacsony Tátráról sok érdekeset, szépet... Elmondják többek között az egyik medve kalandot is, amely így történt: Az egyik környékbeli erdész egy kicsike medvebocsot talált az erdőben, melyet hazavitt. Miután a gyerekek otthon eljátszadoztak vele, lefekvés előtt felvitték a padlásra és puha széna közé fektették. Késő este mozgásra lettek figyelmesek, amikor kimentek a folyosóra, megrökönyödésükre az anyamedvét pillantották meg, amint kicsinyét mancsai között hozta le a létrán. Lent pedig dorgálásként néhányat rávert a kicsinye hátsó részére. Mindezt a szoba ablakából — kellő biztonságból — nézték végig a ház lakói.

(Folytatjuk)